

SCI-CONF.COM.UA

PERSPECTIVES OF CONTEMPORARY SCIENCE: THEORY AND PRACTICE

**PROCEEDINGS OF XII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
JANUARY 13-15, 2025**

**LVIV
2025**

PERSPECTIVES OF CONTEMPORARY SCIENCE: THEORY AND PRACTICE

Proceedings of XII International Scientific and Practical Conference

Lviv, Ukraine

13-15 January 2025

Lviv, Ukraine

2025

UDC 001.1

The 12th International scientific and practical conference “Perspectives of contemporary science: theory and practice” (January 13-15, 2025) SPC “Sci-conf.com.ua”, Lviv, Ukraine. 2025. 1429 p.

ISBN 978-966-8219-88-7

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Perspectives of contemporary science: theory and practice. Proceedings of the 12th International scientific and practical conference. SPC “Sci-conf.com.ua”. Lviv, Ukraine. 2025. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/xii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-perspectives-of-contemporary-science-theory-and-practice-13-15-01-2025-lviv-ukrayina-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: lviv@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2025 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2025 Authors of the articles

TABLE OF CONTENTS

AGRICULTURAL SCIENCES

1. **Боровик О. О.** 26
ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЛІСІВ ФІЛІЇ «ІВАНКІВСЬКЕ ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО»
2. **Зеленянська Н. М., Мавров В. Г.** 28
ПІДВИЩЕННЯ РЕГЕНЕРАЦІЙНОЇ ЗДАТНОСТІ КОМПОНЕНТІВ ЩЕП ВИНОГРАДУ НА ЕТАПІ ВИМОЧУВАННЯ
3. **Мосіюк Я. Л., Кульбака О. М.** 33
ЕКОЛОГІЧНИЙ ЗЕМЛЕУСТРІЙ
4. **Рябий М. І.** 36
ІДЕНТИФІКАЦІЯ ЗБУДНИКІВ ВІРУСНИХ І БАКТЕРІАЛЬНИХ ХВОРОБ ВИНОГРАДУ
5. **Честнейший О. Ф., Кульбак В. М.** 42
ЗЕМЛЕВПОРЯДКУВАННЯ В УМОВАХ УРБАНІЗАЦІЇ
6. **Шпак Н. П.** 46
ЛІКАРСЬКІ РОСЛИНИ ЛІСОВИХ ЕКОСИСТЕМ ПІВДЕННО-СХІДНОГО ПОДІЛЛЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

VETERINARY SCIENCES

7. **Коваленко Л. М., Коваленко О. І.** 53
ВИВЧЕННЯ МІКРОФЛОРИ ТВАРИН ПРИ НЕЗАРАЗНІЙ ПАТОЛОГІЇ ШЛУНКОВО-КИШКОВОГО ТРАКТУ В ЛАБОРАТОРНИХ УМОВАХ

BIOLOGICAL SCIENCES

8. **Головатюк Л. М., Кратко О. В.** 59
СТАН ІМУННОЇ СИСТЕМИ ПРИ ДІЇ НА ОРГАНІЗМ ХІМІЧНИХ РЕЧОВИН
9. **Домбровський К. О., Ільченко В. М.** 63
АНАЛІЗ ТЕНДЕНЦІЙ ЗМІН ЯКОСТІ ПИТНОЇ ВОДИ М. ЗАПОРІЖЖЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ
10. **Ткаченко Ф. П., Чеснокова І. М., Ришко В. Є., Голокоз А. В.** 70
НОВІ ТА РІДКІСНІ ВИДИ МАКРОМІЦЕТІВ ПРИМОРСЬКИХ ПАРКІВ М. ОДЕСА
11. **Філіппов М. М., Дяченко О. А., Самсій Р. М.** 73
РОЛЬ ВЕНТИЛЯЦІЇ ЛЕГЕНЬ У РЕГУЛЮВАННІ ПРОЦЕСУ МАСОПЕРЕНОСУ КИСНЮ В ОРГАНІЗМІ ПІД ЧАС М'ЯЗОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

215. *Родний О. В.* 1082
ПАНТЕЇСТИЧНИЙ ЕВДЕМОНІЗМ У ТВОРЧОСТІ ОЛЬГИ
ТОКАРЧУК
216. *Стеценко В. В., Капуста К. О.* 1088
ПРОБЛЕМИ ЛОКАЛІЗАЦІЇ ІГОР (НА ПРИКЛАДІ СЕРІЇ ІГОР
S.T.A.L.K.E.R.)
217. *Ткаченко Р. П., Ткаченко Л. В.* 1094
ЛІРИЧНИЙ ГЕРОЙ Ю. ІЗДРИКА У ЗБІРЦІ «ПАПІРОСИ» (2017)
218. *Чайковська О. М.* 1099
СУЧАСНЕ БАЧЕННЯ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ ВИМОВИ:
ВІД МАРГІНАЛІЗАЦІЇ ДО ВІДНОВЛЕННЯ

PHILOSOPHICAL SCIENCES

219. *Грех В. І.* 1103
ОПИС “ІКОНОСТАСУ” ОТЦЯ ПАВЛА ФЛОРЕНСЬКОГО І
ХАРАКТЕРИСТИКА ІНШИХ МИСТЕЦЬКИХ ПРАЦЬ
220. *Гриценко А. Л.* 1109
ЖИТТЄВИЙ СВІТ У ФЕНОМЕНОЛОГІЇ Е. ГУССЕРЛЯ
221. *Опольська М. В.* 1111
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО
ФІЛОСОФІЇ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
222. *Попова О. Б., Соколова Н. Д., Довбенко Т. В.* 1118
МЕНТАЛЬНІСТЬ НАРОДУ ЯК ФАКТОР ТОТАЛІТАРИЗАЦІЇ
СУСПІЛЬСТВА
223. *Пуцин Р. В., Штанько В. І.* 1124
ЩОДО ПЕРСПЕКТИВ ЛЮДСТВА У СВІТІ ЗІ ШТУЧНИМ
ІНТЕЛЕКТОМ
224. *Русул О. В.* 1129
ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІЕТНІЧНОГО РОЗВИТКУ ФРАНЦІЇ

ECONOMIC SCIENCES

225. *Sysoieva I. M., Krasutskyi S. M.* 1132
THE STRATEGIC ROLE OF ENGLISH IN BUSINESS
COMMUNICATION
226. *Баран Р. Т.* 1137
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ТА ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ
СТАНОВЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АВІАЦІЙНО-ТРАНСПОРТНОЇ
ТЕРМІНОЛОГІЇ
227. *Безкровний О. В., Дяченко О. О., Кацай Ю. Р.* 1146
ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ
ТА ЇЇ ВПЛИВ НА МАЙНОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ
228. *Безкровний О. В., Кулинич В. В., Сандін А. В.* 1152
УПРАВЛІННЯ ВАРТІСТЮ ТА СТРУКТУРОЮ КАПІТАЛУ
ПІДПРИЄМСТВА

МЕНТАЛЬНІСТЬ НАРОДУ ЯК ФАКТОР ТОТАЛІТАРИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

Попова Оксана Борисівна,
к. філос. н., доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Соколова Наталія Дмитрівна,
к. істор. н., доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Довбенко Тетяна Володимирівна,
старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Національний університет фізичного виховання і спорту України,
м. Київ

Вступ. Питання ролі ментальності у формуванні тоталітарного режиму давно гостро стоїть у соціальних науках. Важливо визначити, які риси характеру народу, його культурні кліше та цінності призводять до знищення демократичних засад життя суспільства, до формування жорстоких авторитарно-тоталітарних режимів, що гноблять власний народ і загрожують не тільки нормальному життю сусідів, а і всьому людству.

Мета роботи: з'ясування ментальних рис народу, які призводять до формування авторитарно-тоталітарного суспільства.

Матеріали та методи: соціально-філософський аналіз. В якості ілюстративного емпіричного матеріалу автори використали висловлювання представників російського суспільства, як адептів путінського режиму, так і найбільш відомих журналістів, учених та письменників, що входять до опозиційної спільноти.

Результати та обговорення. Сьогодні вже очевидно, що процес тоталітаризації суспільства, якими б різними не були ідеології, супроводжується появою схожих рис ментальності у різних народів та в різних культурах схожих рис ментальності. І у фашистській Італії, і в нацистській Німеччині, і в путінській Росії бачимо зневагу до інших народів, реваншизм та мілітаризацію економіки, возвеличення власної історії та культури, насилля над особистістю та нехтування її правами, «геббельсівська» пропаганда та

маніпуляція свідомістю широких мас населення, а головне – абсолютна аморальність при демонстративному нав'язуванні «моральних цінностей» та «устоїв». Питання в тому, коли прокидається те «колективне несвідоме» (К. Юнг), яке налаштовує даний народ на агресію проти сусідів, як близьких, так і далеких. «Рабська країна, рабський народ» - говорить жертва, не маючи сил стримати емоцію ненависті. Але чи справа лише в рабстві? Чи не є головним тут відчуття колективної зверхності над іншими народами? Такий народ, що проживав на острові Утопія, був описаний уже Т. Мором: той народ вважав за можливе нападати на інші народи і карати їх за «нерозуміння», щоб навчити їх приймати апріорі «вищість» «обраного народу» ідеальної Утопії [1]. Формується синдром «навченої безпорадності», депресивність приховується за відвертою агресивністю, спостерігається відсутність будь-якого бажання мислити та аналізувати причинно-наслідкові зв'язки. Російські ліберали постійно кажуть, що народ цієї країни гине, треба його захистити, але зовсім не опікуються проблемою, що народ свідомо обрав агресивну поведінку щодо сусідів і можливо, заслуговує на свою важку долю. Культ насилля та нехтування свободою ведуть до формування особливої суспільної атмосфери, за якої панує презирство до справжньої освіти та освіченості, а публічна демонстрація захисту цих понять – це лише симуляція. Для такого народу характерна масова підтримка лідера-тирана, цілковита довіра будь-яким його витівкам. Подібно останньому, такий народ поважає лише силу, захоплюється і пишається насиллям, виправдовує насилля та агресію щодо інших, у першу чергу, сусідніх народів: «Російський народ з дивною легкістю перетворюється на кувалду, якою будь-який маніяк може ... розтрощити людству голову» [2]. Інші народи оголошуються «нижчими расами» (Гітлер), міжнародне право не визнається для «чужих», але вимагається його дотримання для «своїх». Крім того, спостерігається нездатність відрізнити «чорне від білого», добре від поганого, пошук простих рішень: обрали лідера – і хай він вирішує усі проблеми, «імперське» мислення як база соціального світогляду. Імперські народи продовжують наполягати на своїй здатності бути над-впливовими,

незважаючи на очевидну деградацію та очевидну руйнацію імперії. В авторитарно-тоталітарному суспільстві конфронтація є базовим елементом суспільного життя, усе тримається на страху, який часто трактується людьми як честь та гідність. «Люди ненавидять і бояться одне одного зі страшною люттю» [3], готові знущатися над ближнім. В історії такого народу буде неминуче періодично повторюється відхід від орієнтації на демократію, яка таким народом не сприймається апріорі, чому тоталітарний режим постійно відтворюється. Відсутність зворотного зв'язку, знищення громадянського суспільства, неповага до прав людини призводить до знищення правової держави. Суспільство відмовляється рефлексувати щодо того зла, причиною якого є його власна країна, власне, воно саме. Ситуація постійно погіршується, загострюються міжетнічні та міжконфесіональні конфлікти. Відчуження народів між собою сприймається як нормальне явище, а про дружбу, що зовсім недавно постійно декларувалася, стидаються навіть згадувати. Народ, схильний до рабського мовчання та рабської покірності, стимулює злочинну владу до агресії щодо сусідніх країн. Одна з базових причин повзучої тоталітаризації – відсутність цінності свободи в ментальності народу, а гідність розуміється як реваншизм та повернення до «величі» «тюрми народів». Базовою ознакою такого суспільства є не розроблені і не побудовані соціальні інституції контролю над владою з боку громадянського суспільства, слабкість громадянського суспільства та відсутність міжгрупових та міжособистісних зав'язків. Часто чуємо запитання: «чому велика література не врятувала як російський, так і німецький народи від варварства, від тих звірств, які вони або творили, або лише підтримували, або «не помічали». Література не рятує народ від варварства, але вона розкриває усі «хвороби» «великого народу» та їхні причини. Адепти «руського міра» та путінізму постійно посилаються на «велику російську культуру», але «вся рос. література проникла блювотним патріотизмом» (М. Шишкін). Влада втрачає відчуття міри у своєму наступі на права громадянського суспільства, у носіїв влади неминуче з'являється відчуття зверхності до «пересічних» громадян. Формується кланова система влади –

невелика група людей «стягує на себе» весь вигідний економічний простір, формуючи навколо себе неефективне коло «родин», «близьких людей», «особистих гаманців» і т. д. Прийняття корупції та непотизму як природніх та необхідних для розвитку економіки [4]. Політична ж опозиція витискається аж до фізичного знищення. Щодо державної системи Росії Б. Акунін зазначив: «М'яка сила» не може протистояти хамській системі», «все тримається на «таємних службах», а долю країни визначає ментальність «глибинного народу» [5]. Подібна ментальність «величі» - спільна для «ображеної» німецької нації у часи веймарської республіки і для пострадянської Росії. І в той же час вічний послух владі – «що ми можемо зробити, – їм зверху видніше». Такий народ хворіє на підслуховування, підглядання, донесення та підсиджування тих, хто поряд. Глибоко аморальний народ з психологією орди (Є. Гуцало) готовий заробляти на убивстві українців, політики уже відверто заявляють про «знищення українців і заселення українських земель «голодними росіянами зі сходу» (С. Нарішкін). К. Марголіс наполягає: проблема в «ментальності: росіяни мають знати, що вони коїли в Україні». Так само, як і що вони коїли в історії. Мало хто розуміє і усвідомлює рівень відповідальності такого народу за здійсненні злочини. «Росія розширила свої рубежі» – це слугує виправданням найстрашніших злочинів для цього народу. ««Без Путіна не буде Росії» – «У ці ігри грали з багатьма народами»» - говорить В. Шендерович [6]. Це так, але не всі народи на ці ігри ведуться, не всі купляються на криваві гроші. Більшість європейських народів, незважаючи на кровожерливість предків, пішли шляхом гуманізму та підвищення рівня цивілізованості. Росія ж вертається у минулі часи, коли право сили перемагає силу права. Принципи колективної відповідальності вже давно сформульовані К. Ясперсом. В. Брандт покався, стоячи на колінах, покався за весь німецький народ, хоча усі свідомі люди розуміють, що «просто у В. Брандта була совість» (І. Яковенко). Розвивається фізіологічна залежність від війни (О. Невзоров); агресія та злоба доводяться до абсурду, вона вписується у руський ментальний код. Не у всіх є совість як у К. Марголіс або І. Яковенко. Російська опозиція захищає сьогодні імперскість,

ненависть до численних народів, яких гнобила російська імперія. Але хвала і шана тим росіянам, які визнають свою відповідальність за страшні злочини своєї країни.

Висновки. Отже, за останні 100 років людство уже вдруге вочевидь переконається в тому, що зміни колективної ментальності можуть статися у достатньо непередбачуваний спосіб. На прикладі російського суспільства бачимо принципово новий феномен соціальної агресії, принаймні у порівнянні з нацистською Німеччиною: остання хоча б офіційно відстоювала своє право на збільшення простору існування для «високорозвиненої» німецької нації, а російська федерація просто божеволіє від ненависті до українців, оголошуючи їхні землі своїми, а народ України неіснуючим. А відбулося це через те, що духовна та політична еліта Росії не виконала свого базового обов'язку по інформуванні та просвіті населення, принципового роз'ясненню колективна підтримка будь-яких дій влади, позитивна оцінка ще недавно зовсім неприйнятних порушень базових принципів людяності та демократії; легітимація антигуманних та людиноненависницьких наративів, що використовуються владою для агресії, формуються, народжуються та сприймаються самим народом; надміру завищений рівень самовпевненості «глибинного народу» та почуття зверхності щодо інших народів, як результат - шовінізм і расизм; ментальність такого народу не містить моральної складової; народ хоче війни, не замислюючись над тим злом, яке він готовий спрямувати на голови сусідів, яких ще недавно називав братами (власне саме братство трактується як можливість насилля).

Для вождя або фюрера найголовніше – зберегти владу. Заради цього він готовий абсолютно на все – макіавеллізм в дії. Характер суспільних стосунків у тоталітарному суспільстві формує надміру роздутий державний апарат, дії якого постійно руйнують економіку країни, оскільки власне сам народ такій бюрократії і не потрібен, і не цікаві його потреби. Державна політична «верхівка», не вміючи вирішувати внутрішні економічні проблеми, шукає ворога назовні. Інтелектуальний рівень бюрократії постійно падає, як і рівень

суспільства в цілому. Ніякої надії на підвищення креативно-інноваційного рівня інтелігенції не спостерігається (І. Ліпсиц). Очевидно, що специфічні риси ментальності мають преференційне значення для процесу формування агресивних людиноненависницьких ідеологій. На зміну одному диктатору, умовному «путіну» прийде інший диктатор, і народ знову буде його любити і слухатися. Необхідно підкреслити вину самого народу: усі кращі люди знищені – вільні, чесні, сміливі, освічені, бо виживають ті, хто прилаштовуються [8]. Очевидна моральна відповідальність всього народу за злочини влади, за готовність знищити світ у ядерному полум'ї, за людиноненависницьку пропаганду. Профілактикою такої ситуації вбачається категорична неприйнятність будь-яких погроз та агресивних дій, роз'яснення та утвердження базових гуманізму та демократії.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. <https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=3752&page=2>
2. <https://www.youtube.com/watch?v=m7HhRcihPUY>
3. <https://www.youtube.com/watch?v=5qloJHXTvsc>
4. <https://www.youtube.com/watch?v=fQ0Onch402o>
5. <https://www.youtube.com/watch?v=PfNgcdQ4uME>
6. <https://www.youtube.com/watch?v=nfsvj-PUqQ4>
7. <https://www.youtube.com/watch?v=DUSG2vgP0kI>
8. <https://www.youtube.com/watch?v=qMO8uouUbO0>